

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi június hó 12. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.839/2011/12. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy

- I.r. vádlott büntetését életfogytig tartó fegyházra súlyosítja,
- a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 30 (harminc) évben határozza meg,
- mellőzi a feltételes szabadságra bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r. vádlott vonatkozásában a 2012. január 31. napjától 2012. május 9. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tovább menően beszámítja.

Megállapítja, hogy az II.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Kötelezi I.r. és II.r. vádlottakat, hogy fizessenek meg külön-külön 15.000-15.000 (tizenötezer-tizenötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék B.839/2011/12. számú, 2012. január 31. napján kelt ítéletével I.rendűvádlottat emberölés büntette, különös visszaesőként elkövetett rablás büntettének kísérlete, testi sértés büntettének kísérlete miatt halmazati

büntetésül 20 év fegyházra, 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes letartóztatásban eltöltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, megszüntette a Kaposvári Városi Bíróság 1.B.181/2008/138. számú ítélete után engedélyezett feltételes szabadságot. All.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérlete miatt, mint különös visszaesőt 10 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt beszámította, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, és egyetemlegesen, valamint megosztva kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokon eljáró törvényszék ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. Az I.r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, a II.r. vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség nyilvános ülésen, illetve tárgyaláson jelen levő képviselője az ügyészi fellebbezést a II.r. vádlott vonatkozásában visszavonta. Az I.r. vádlott beadványában az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére tett indítványt, melyhez a védő a tárgyaláson elhangzott perbeszédében csatlakozott.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdés alapján felülbírálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélőtábla részben az ügyészség indítványára, az iratok tartalma alapján - a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel - az alábbiak szerint egészíti ki, illetve pontosítja.

Az I.r. vádlottat a Kaposvári Városi Bíróság 2012. február 14. napján kelt 14.B.966/2011/5. számú, illetve a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.124/2012/5. számú, 2012. május 2. napján jogerős ítéletével folytatólagosan elkövetett zaklatás büntette, garázdaság vétsége és testi sértés vétsége miatt halmazati büntetésül mint visszaesőt 2 év börtönre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott büntetését - előzetes letartóztatását megszakítva - 2012. május 9. napján vették foganatba.

All.r. vádlottat a Kaposvári Városi Bíróság 6.B.280/2011/2. számú, 2011. április 5. napján kelt, illetve a Somogy Megyei Bíróság 2.Bf.356/2011/8. számú, 2011. szeptember 6. napján jogerős ítéletével a 2011. március 6-án elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt, 1 év 10 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Kaposvári Városi Bíróság 3.Bk.407/2011/2. számú, 2012. január 6. napján jogerős összbüntetési ítéletével a Kaposvári Városi Bíróság 2.B.54/2011/2. számú, 6.B.280/2011/2. számú és 9.B.1138/2010/4. számú ítéleteit összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 3 év 1 hónap börtönben állapította meg.

A sértett¹ sérülései közül a felső állkapocs törése haladta meg a 8 napos gyógytartamot alapozza meg. Egyéb sérülései önmagukban és együttesen is 8 napon belül gyógyultak, a sértett életveszélyes állapotban nem volt (*orvosszakértői vélemény a nyomozati iratok 425-426. oldalán*).

Az így kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az I.r. vádlott utolsó szó jogán előadott nyilatkozatában bizonyítási indítványt terjesztett elő. Indítványozta, hogy a bíróság szerezzé be a korábbi elítélésének nyomozati iratai között fellelhető telefon-híváslistát, mert ennek alapján igazolható, hogy ő a vádbeli napon nem tartózkodottn, hanemi lakásában volt. A másodfokú bíróság - mivel az eljárási szabályok ezt lehetővé tették - tárgyalás tartását rendelte el és rövid úton beszerezte a Kaposvári Városi Bíróság 14.B.966/2011/5. számú ítéletét, valamint felvilágosítást kért az ügyben szereplő telefonos híváslistáról. Ennek alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott által használt telefonon a vádbeli napon, 2011. április 21-én nem volt forgalom, így a híváslista nem tartalmaz cellainformációkat amiből a telefon hollétére lehet alappal következtetni.

Az I.r. vádlottnak tehát nem sikerült igazolnia a másodfokú eljárás során azt, hogy a bűncselekmény elkövetésének időpontján nem az elkövetés helyszínén tartózkodott.

A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellő alapossággal tárta fel. A tényállás pontos megállapítását lehetővé tevő bizonyítékokat maradéktalanul beszerezte és indokolási kötelezettségét is - a jogi indokolás hiányától eltekintve - jó színvonalon teljesítette. Nem volt tehát ok a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére.

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott tagadásával szemben a tényállást alapvetően a II.r. vádlott vallomása, valamint az azt alátámasztó objektív bizonyíték, a hemogenetikai szakértői vélemény, és számos tanúvallomás alapján állapította meg. A hemogenetikai szakvélemény alapján egyértelműen igazolt, hogy az I.r. vádlott járt a bűncselekmény helyszínén, hiszen más módon a sértett vére a nadrágjára nem kerülhetett rá. Ezt az objektív bizonyítékot a II.r. vádlott terhelő vallomása mindenben alátámasztja. A III.r. vádlott vallomását megerősíti az a körülmény, hogy a cselekmény elkövetésének olyan részleteiről is vallomást tett, amelyről kizárólag az elkövetők tudhattak. Ezen túlmenően számos tanú látta a vádlottakat abőln keresztül ara vezető úton, sőt **tanú**¹ mindkét

vádлоттаt fel is ismerte. Alátámasztja még a II.r. vádлоттаt terhelő vallomását az a körülmény is, hogy őt az I.r. vádлоттаt vallomásának megváltoztatására próbálta rávenni a bv. intézetben egy levél útján. Az I.r. vádлоттаtnak tehát nem sikerült önmaga számára alibit igazolnia, viszont a terhelő bizonyítékok olyan zárt kört alkotnak, melyből kétséget kizáróan következten lehet a bűnösségére. Az elsőfokú bíróság tehát a rendelkezésre álló perbeli adatok törvényes mérlegelésével állapította meg a tényállást, mely mérlegelés logikai hibát nem tartalmaz, így okszerűen következtenett mindkét vádлоттаt bűnösségére.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság a vádлоттаt által elkövetett cselekmény minősítése során sem. A vádлоттаt vagyon elleni bűncselekmény elkövetésére készültek, ebben előzetesen megállapodtak. Az I.r. vádлоттаt pénzszerzési céllal ment be a sértettek házánaк udvarára. Amikor **sértett2** leleplezte az I.r. vádлоттаt, azI.r. vádлоттаt bántalmazni kezdte őt, megütötte, majd a földre került sértett fejét ütötte, rúgta. AzI.r. vádлоттаt ugyan csak 6 évet végzett el az általános iskolában, de azt neki is tudnia kellett, hogy a fej, mint életfontosságú szervet ért nagy erejű ütések, rúgások olyan sérüléseket okozhatnak, melyek halálos eredményhez is vezethetnek. Így azI.r. vádлоттаt szándéka legalább eshetőlegesen a sértett életének kioltására irányult, ezért helytálló az elkövetett cselekmény, hogy a törvényszék emberölés büntettekénti minősítése.

A **sértett2** halálához vezető bántalmazás után az I.r. vádлоттаt bement a házba, ott súlyosan - 8 napon túl gyógyuló sérüléseket okozva - bántalmazta a **sértett1**et is és a házban értékek után kutatott. A cselekmény ilyen módon történt folytatása nem csupán a **sértett1** sérelmére elkövetett rablás büntettét valósítja meg, de minősítő körülmény a **sértett2** ellen elkövetett emberölésnél is. Mind a rablás, mind pedig a nyereségvágyból elkövetett emberölés tényállási elemei maradéktalanul megvalósultak, így helyesen járt el az elsőfokú bíróság amikor az I.r. vádлоттаt cselekményét anyagi halmazatot megvalósító cselekményekben állapította meg. Kizárólag azért állapíthatott meg kísérletet a rablás büntette tekintetében az elsőfokú bíróság, mert a házban az I.r. vádлоттаt nem talált pénzt vagy olyan értékes tárgyat, melyet elvihetett volna.

All.r. vádлоттаt a fent már kifejtettek szerint vagyon elleni bűncselekmény - lopás - elkövetésében állapodott meg társával. E cselekményben is csupán bűnsegédi szerepet vállalt azzal, hogy figyel, amíg I.rendű vádлоттаbemegy a sértettek házába. Ezért a II.r. vádлоттаt cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta és súlyuknaк megfelelően értékelte. A cselekmény minősítéséből fakadó következményeket azonban nem vont le megfelelően. A 2010. július 23. napjától hatályos Btk.85. § (4) bekezdése szerint „ha a bűnhalmazatban levő bűncselekmények közül legalább három a 137. § 17. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a kétszeresére emelkedik. Ha a büntetési tétel így felemelt felső határa

a húsz évet meghaladná, vagy a törvény szerint bármelyik bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni.” Az I.r. vádlott által elkövetett cselekmények a fenti követelményeknek megfelelnek. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I.r. vádlottal szemben határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte.

A vádlottakkal szemben alkalmazandó - az elkövetéskor hatályos büntető jogszabályok - mérlegelést nem tűrő módon határozzák meg az ilyen esetekben a büntetés kiszabását. Így az I.r. vádlott esetében a bűnösségi körülmények vizsgálata kizárólag abból a szempontból bír jelentőséggel, hogy a bíróság milyen időpontban határozza meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, illetve kizárja-e ebből a kedvezményből az I.r. vádlottat.

A cselekmény elkövetésének konkrét körülményeit, az elkövetés módját és eredményét figyelembe véve a másodfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk.47/A. § (1) és (2) bekezdésre tekintettel 30 évben határozta meg. Az I.r. vádlott ugyan feltételes szabadság hatálya alatt követte el jelen eljárásban elbírált cselekményét. Mindez nem jelenti azonban, hogy az I.r. vádlottat a feltételes szabadság kedvezményéből ki kellene zárni, hiszen a Btk.47.§ (2) bekezdésében meghatározott kizáró okok csak a határozott ideig tartó szabadságvesztésekre vonatkoznak. Ugyanezen okból a másodfokú bíróság mellőzte a feltételes szabadságra bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést is.

A II.rendű vádlottesetében az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények pontos értékelése után a II.r. vádlott cselekményének tárgyi súlyával arányban álló büntetést alkalmazott. A 10 hónap börtönbüntetés kiszabása szükséges és egyben indokolt is a sokszorosán büntetett előéletű vádlott esetében. A II.r. vádlott további elítélései sem indokolják a büntetés enyhítését.

Ezen túlmenően a II.r. vádlott jogerős szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése előtt követte el újabb cselekményét, így a Btk.47.§ (4) bekezdése alapján a feltételes szabadság kedvezményből ki kellett zárni.

A fentiek szerint a fellebbviteli bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az I.r. vádlott büntetése és mindkét vádlott esetében a feltételes szabadságra vonatkozó döntések tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés-büntetésbe továbbmenően beszámította, figyelembe véve, hogy előzetes letartóztatását megszakították és jogerős szabadságvesztésének végrehajtását fogamatba vették.

A bűnügyi költségekre vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a vádlottaknak kell megfizetnie.

P é c s, 2012. június 12.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.839/2011/12. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.101/2012/9. számú ítéletében írt változtatásokkal 2012. június 12. napján mindkét vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke